

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 12—18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραϊμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΗΡΙΑΚΗ ΠΡΩ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ, Ίωαν. 3: 13-17
8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ
Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Αγ. Σοφίας, Πίστewς,
Ελπίδος και Αγάπης,
Μαρτύρον

8.00πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή – Γάλ. 2: 16-20
Ευαγγέλιο—Μαρκ. 8: 34-38, 9: 1

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει,
Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.
Ὑψώθη δεκάτῃ, Σταυροῦ ξύλον, ἡδὲ τετάρτῃ.

Το 326 μ.Χ. η Αγία Ελένη πήγε στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους και να ευχαριστήσει το Θεό για τους θριάμβους του γιου της Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ο Θεός ζήλος όμως, έκανε την Αγία Ελένη να αρχίσει έρευνες για την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού.

Επάνω στο Γολγοθά υπήρχε ειδωλολατρικός ναός της θεάς Αφροδίτης, τον οποίο γκρέμισε και άρχισε τις ανασκαφές. Σε κάποιο σημείο, βρέθηκαν τρεις σταυροί. Η συγκίνηση υπήρξε μεγάλη, αλλά ποιος από τους τρεις ήταν του Κυρίου; Τότε ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος με αρκετούς Ιερείς, αφού έκανε δέηση, άγγιξε στους σταυρούς το σώμα μιας ευσεβέστατης κυρίας που είχε πεθάνει. Όταν ήλθε η σειρά και άγγιξε τον τρίτο σταυρό, που ήταν πραγματικά του Κυρίου, η γυναίκα αμέσως αναστήθηκε.

Η είδηση διαδόθηκε σαν αστραπή σε όλα τα μέρη της Ιερουσαλήμ. Πλήθη πιστών άρχισαν να συρρέουν για να αγγίξουν το τίμιο ξύλο. Επειδή, όμως, συνέβησαν πολλά δυστυχήματα από το συνωστισμό, ύψωσαν τον Τίμιο Σταυρό μέσα στο ναό σε μέρος υψηλό, για να μπορέσουν να τον δουν και να τον προσκυνήσουν όλοι.

Αυτή, λοιπόν, την ύψωση καθιέρωσαν οι άγιοι Πατέρες, να γιορτάζουμε στις 14 Σεπτεμβρίου, για να μπορέσουμε κι εμείς να υψώσουμε μέσα στις ψυχές μας το Σταυρό του Κυρίου μας, που αποτελείτο κατ' εξοχήν "όπλον κατά του διαβόλου".

Ορισμένοι Συναξαριστές, αυτή την ημέρα, αναφέρουν και την ύψωση του Τιμίου Σταυρού στην Κωνσταντινούπολη το 628 μ.Χ. από τον βασιλιά Ηράκλειο, που είχε νικήσει και ξαναπήρε τον Τίμιο Σταυρό από τους Αβάρους, οι οποίοι τον είχαν αρπάξει από τους Αγίους Τόπους.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιω. γ' 13-17)

«Είπε ο Κύριος: Κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό παρά μόνο ο Υιός του Ανθρώπου, που κατέβηκε από τον ουρανό, και που είναι στον ουρανό. Όπως ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει σ' αυτόν να μη χαθεί, αλλά να ζήσει αιώνια. Τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε παρέδωσε στον θάνατο τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Γιατί, ο Θεός δεν έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού» (Ιωάν. 3, 13-17). Όπως ακριβώς ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι στην έρημο, και βλέποντάς το οι Εβραίοι σώζονταν από τα θανατηφόρα δήγματα των φιδιών, έτσι και ο Υιός του ανθρώπου θα πρέπει να υψωθεί, για να σωθεί ο κόσμος από τον κίνδυνο της αμαρτίας (Ματθ. 3,14). Οι προτυπώσεις και οι συμβολισμοί είναι, ασφαλώς, προφανείς. Στο ξύλο κρεμασμένο ύψωσε ο Μωυσής το χάλκινο φίδι. Στο ξύλο του Σταυρού υψώθηκε κρεμασμένος ο Ίδιος ο Χριστός. Τα φαρμακερά φίδια σκόρπιζαν τον θάνατο. Ο σατανάς, ο όφιος ο αρχαίος, σκορπίζει το φαρμάκι της αμαρτίας στην ψυχή του ανθρώπου. Στην έρημο το χάλκινο φίδι ήταν το ομοίωμα των φιδιών. Στο Σταυρό ο Κύριος θεωρήθηκε το ομοίωμα της αμαρτίας, καθώς σήκωσε επάνω Του όλες τις αμαρτίες του κόσμου. Στην έρημο οι Ιουδαίοι, ατενίζοντας το χάλκινο φίδι, διέφυγαν τον φυσικό θάνατο, για να πορευθούν στην γη της επαγγελίας. Στην περιπλάνηση της παρούσας ζωής οι πιστοί, αποδεχόμενοι με πίστη και εσωτερικό αγώνα τον Σταυρό του Χριστού, λυτρώνονται από τον πνευματικό θάνατο, για να μεταβούν από την ζωή του κόσμου στην Βασιλεία του Θεού.

Στη σημερινή περικοπή του Ευαγγελίου, ο Κύριος θέλει να μας θυμίσει την θυσία του Κυρίου στο Σταυρό. Θα ήταν καλό, αγαπητοί αδελφοί, να προσπαθήσουμε να βαδίσουμε στα βήματα Του ώστε να αισθανθούμε, στο ελάχιστο, τη μεγάλη θυσία Του, πως δηλαδή, προχώρησε ο Κύριος για να σηκώσει το Σταυρό αυτό προς τον Γολγοθά, αφού προηγουμένως υπέστη ένα πολύ μεγάλο μαρτύριο ατιμίας. Διερωτάται ο άνθρωπος άραγε, είμαστε άξιοι εμείς οι άνθρωποι γι' αυτήν την υπέρτατη θυσία του Χριστού μας; Κανείς δεν μας έχει αγαπήσει όσο ο Κύριος και κανείς όμως άλλος δεν υβρίσθηκε, δεν χλευάσθηκε, δεν ταπεινώθηκε όσο ο Κύριος. Ένας άγιος γέροντας, ο Εφραίμ της Αριζόνας μας προτρέπει να αναρωτηθούμε, «Έχετε έρθει καμιά φορά σε αίσθηση ψυχής του μαρτυρίου του Χριστού; Έχετε συνειδητοποιήσει τους πόνους, που υπέφερε; Μπορείτε να συλλάβετε με τη θεωρία, ότι ένας άνθρωπος, ένας δούλος σήκωσε το χέρι του κι έδωσε ράπισμα στο Χριστό; Το Θείο Πρόσωπο ερραπίζετο από άνθρωπο ασεβή, από άνθρωπο αμαρτωλό! Κι ο Χριστός οργίσθηκε; Θύμωσε; Αντέδρασε; Όχι. Αυτό μόνο που είπε, ήταν: «Ει κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού. ει δε καλώς, τί με δέρεις;» (Ιωάν. ιη', 23). Κι εμείς οι άνθρωποι, που είμαστε φύσει ταπεινοί, ελεεινοί, αμαρτωλοί, άξιοι πάσης κολάσεως, όχι ράπισμα δεν δεχόμεθα, αλλά μήτε έναν απλό λόγο, μία απλή προσβολή, έναν ελάχιστο έλεγχο. αμέσως σηκώνουμε το ανάστημα κι αντιδρούμε ».

Όταν ο χριστιανός μελετά αυτό το Πάθος και το ζει, όταν το κάνει συνείδηση και βίωμά του, όταν μελετά ότι Αυτός ο Θεός επί της γης, αυτό όλο το Πάθος το υπέμεινε για κείνον, δεν γίνεται τίποτε άλλο, παρά η καρδιά του να πληρώνεται πίστεως και θείας αληθινής αγάπης. Παίρνουμε πολύ μεγάλη σοφία, θεία σοφία από τα Πάθη και η καρδιά μας πάλλει και καίγεται από την αγάπη του Χριστού. Πολλούς πατέρες της Εκκλησίας και δη ασκητάς η μελέτη αυτή του Πάθους, μέσα στην ησυχία και στην καθαρά ζωή τους, τους έφερε σε μεγάλη θεοπτία. Ένας ασκητής είχε μία πολύ μεγάλη δυσκολία από πειρασμούς, κι από θλίψεις από ανθρώπους. Αγωνιζόταν να κρατηθεί από την επιφορά των πειρασμών, των λογισμών, της σατανικής πιέσεως εις το να αγανακτήσει και να γογγύσει προς το Θεό. Και προσευχόμενος μία νύχτα στην αγρυπνία του, από την κόπωση έκλινε το κεφάλι κι έκλεισε τα μάτια, χωρίς να το καταλάβει. Και είδε εμπρός του τον Κύριο, σε φυσικό μέγεθος, επάνω στον Σταυρό, όπως ακριβώς ήταν στη Σταύρωση! Κι έγειρε το κεφαλάκι Του δεξιά ο Χριστός και του λέει: «Όλα αυτά τα οποία σου συμβαίνουν, δεν τα υπομένεις για την δική Μου αγάπη; Πώς εγώ έκανα τόση υπομονή στην αχαριστία των ανθρώπων και στην κακία και στην ασέβεια και εσυγχώρησα τους σταυρωτάς μου ολόψυχα; Εσύ για τη δική μου αγάπη δεν κάνεις υπομονή και δεν συγχωρείς και δεν ανέχεσαι και δεν ευχαριστείς;» Και τότε ο ασκητής έπεσε στα πόδια τα αιματωμένα του Χριστού και ψηλαφώντας τα και φιλώντας τα, υποσχέθηκε ότι μέχρι θανάτου θα κάνει υπομονή.

Ας φροντίσουμε λοιπόν, αγαπητοί μου αδελφοί, να μελετούμε τη Σταύρωση του Χριστού, να κάνουμε θεωρία γύρω απ' αυτήν, να τη ζούμε μέσα μας, για να μπορέσουμε σιγά-σιγά να απαλλαγούμε από τα δαγκώματα της αμαρτίας. Κι έτσι, αφού θεραπευθούμε με το Αίμα του Χριστού, να προετοιμαζόμαστε για να δώσουμε την τελική μάχη, που θα μας εισαγάγει στη Βασιλεία Του. Αμήν.